

Αριθμός Απόφασης: Α54/2021

Ε.Γ.

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΜΗΜΑ Α3' ΑΚΥΡΩΤΙΚΟ

Σ υ ν ε δ ρ ί α σε δημόσια στο ακροατήριό του, την 22 Οκτωβρίου 2020, ημέρα Πέμπτη και ώρα 11:00, με δικαστές τους :

γ ι α να δικάσει την με αριθμό καταχώρισης 464/21-10-2019 αίτηση ακύρωσης,

τ ο υ _____, πολίτη Ιράν, προσωρινά διαμένοντος στη Μόρια Λέσβου, για τον οποίο παραστάθηκε η πληρεξούσια δικηγόρος Ελένη Βεληβασάκη, καταθέτοντας δήλωση δυνάμει του 673/11.3.2020 πληρεξουσίου της Συμβολαιογράφου Μυτιλήνης, Παναγιώτας Χατζημιχαήλ,

ΚΑΤΑ: 1.Του Υπουργού Προστασία του Πολίτη, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ:

1.Της υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 11915 από 22-04-2019 απόφασης της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, σχετικής με τον υπ' αριθμόν φάκελο 05/000230457 και με την υπ1 αριθμόν 67765 υπόθεση

2.Της υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 2347/18-01-2018 απόφασης επί αίτησης διεθνούς προστασίας του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου της Υπηρεσίας Ασύλου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, σχετικής με τον υπ' αριθμόν φάκελο 05/000230457 και με την υπ1 αριθμόν 67765 υπόθεση.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της έκθεσης του Εισηγητή, Εφέτη Δ.Δ., Γεωργίου Καφφέ.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη στο γραφείο της Προέδρου του Τμήματος. Κ α ι

Αφού μελέτησε τη δικογραφία.

Σκέφθηκε σύμφωνα με το Νόμο.

1.Επειδή, με την άσκηση της κρινόμενης αίτησης, για την οποία δεν έχει καταβληθεί παράβολο, δεδομένου ότι ο αιτών έτυχε απαλλαγής, επιδιώκεται να ακυρωθούν: 1. Η υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου

11915 από 22-04-2019 απόφαση της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, σχετική με τον υπ' αριθμόν φάκελο 05/000230457 και με την υπ' αριθμόν 67765 υπόθεση 2.Η υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 2347/18-01-2018 απόφαση επί αίτησης διεθνούς προστασίας του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου της Υπηρεσίας Ασύλου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, σχετική με τον υπ' αριθμόν φάκελο 05/000230457 και με την υπ1 αριθμόν 67765 υπόθεση. Παραδεκτά προσβαλλόμενη είναι μόνο η πρώτη προσβαλλόμενη στην οποία έχει ενσωματωθεί η δεύτερη.

2.Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1 Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 και το άρθρο 13 Π.Δ. 141/2013, προκειμένου ένα πρόσωπο να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας θα πρέπει να έχει βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο ότι σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του θα υποστεί δίωξη για έναν από τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους στην παραπάνω διάταξη της Σύμβασης, δηλαδή λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, και - κατόπιν τούτων - δεν δύναται ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να απολαύει της προστασίας της χώρας του. Περαιτέρω, κατά την έννοια της ίδιας διάταξης της Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης, ως πρόσφυγας μπορεί να χαρακτηριστεί και το πρόσωπο, το οποίο επικαλείται φόβο δίωξης (λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων) από μη κρατικούς φορείς, υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι τα όργανα του κράτους, του οποίου την υπηκοότητα έχει το ανωτέρω πρόσωπο, δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμούν να παράσχουν προστασία έναντι της εν λόγω, προερχομένης από μη κρατικούς φορείς, δίωξης (ΣτΕ. 2401/2010). Επίσης, κατά την έννοια της προαναφερόμενης διάταξης του άρθρου 1Α παρ. 2 της Σύμβασης της Γενεύης, ο αλλοδαπός ο οποίος επιθυμεί την υπαγωγή του στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς της Σύμβασης, οφείλει να εκθέσει στη Διοίκηση με στοιχειώδη σαφήνεια τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που του προκαλούν κατά τρόπο αντικειμενικό δικαιολογημένο φόβο δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή πολιτικών πεποιθήσεων. Και ναι μεν ο αλλοδαπός δεν είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει τυπικά αποδεικτικά στοιχεία για την απόδειξη των ισχυρισμών του, τούτο όμως δεν αίρει την υποχρέωσή του να ισχυρισθεί συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, ικανά να στοιχειοθετήσουν την συνδρομή των προϋποθέσεων υπαγωγής του στο ανωτέρω προστατευτικό καθεστώς (ΣτΕ. 2401,1464,158/2010, 4209, 1459/2009, 1628/2007, 1814/2006, 1647/2003). Τέλος, δεν απαιτείται ειδικότερη αιτιολογία της απόρριψης του αιτήματος παροχής ασύλου, στην περίπτωση που δεν έχουν υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο ουσιώδεις ισχυρισμοί αλλά, γενικοί, αόριστοι ή προδήλως αβάσιμοι ισχυρισμοί, ή έχει γίνει μεν επίκληση συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών τα οποία, όμως, δεν στοιχειοθετούν λόγους υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης (ΣτΕ 1628/2007).

3.Επειδή, με το π.δ.141/2013 (Α 226) ορίζεται στο άρθρο 2 (περ. ζ και η) ότι: ζ) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία» είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 17, ο αλλοδαπός ή ο ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας αλλά στο πρόσωπο του συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι αν επιστρέψει στη χώρα της καταγωγής του ή, στην περίπτωση ανιθαγενούς, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 15 και που δεν μπορεί ή λόγω του κινδύνου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας, η) «καθεστώς

επικουρικής προστασίας» είναι η αναγνώριση από την αρμόδια ελληνική αρχή ενός αλλοδαπού ή ανιθαγενούς ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας» και στο άρθρο 15 ότι: « Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης».

4.Επειδή, εξ άλλου, με τα άρθρα 39, 40, 41, 44, 48, 49 και 52 του ν. 4375/2016 μεταφέρθηκαν αντιστοίχως τα άρθρα 10, 11, 12, 19 έως 23, 29, 30 και 14 έως 17 και 34 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, με τα οποία κατοχυρώνονται διαδικαστικά δικαιώματα και εγγυήσεις υπέρ των αιτούντων διεθνή προστασία, όπως ο τρόπος εξέτασης των αιτήσεων, η ενημέρωσή τους, νομική εκπροσώπηση και συνδρομή, ο ρόλος της Ύπατης Αρμοστείας για τους Πρόσφυγες, η τήρηση της εμπιστευτικότητας και η προσωπική συνέντευξη. Ειδικώς όσον αφορά το ζήτημα της διεξαγωγής της συνεντεύξεως των αιτούντων, στο άρθρο 52 παρ. 2 του ίδιου νόμου, ορίζεται ότι: «2. Η συνέντευξη διενεργείται από αρμόδιο υπάλληλο της Αρχής Παραλαβής (χειριστή), ο οποίος διαθέτει τα κατάλληλα προσόντα και ο οποίος λαμβάνει και εκδίδει την απόφαση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας. Ο εσωτερικός κανονισμός της Υπηρεσίας Ασύλου ορίζει τη διαδικασία ορισμού του αρμόδιου υπαλλήλου (χειριστή) από τον Προϊστάμενο του κάθε Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου και Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου». Περαιτέρω, στο άρθρο 61 (Άρθρο 46 της οδηγίας), με τίτλο «Δικαίωμα άσκησης προσφυγής», προβλέπονται τα εξής: «1.Ο αιτών δικαιούται να ασκήσει την προβλεπόμενη ενδικοφανή προσφυγή του άρθρου 7 παράγραφος 5, ενώπιον της Αρχής Προσφυγών (στην οποία συμμετέχουν διοικητικοί δικαστές, προτεινόμενοι από τον Γενικό Επίτροπο της Επικράτειας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων) του άρθρου 4: α. Κατά της απόφασης που απορρίπτει αίτηση διεθνούς προστασίας ως αβάσιμη με την κανονική διαδικασία ή με την οποία ανακαλείται καθεστώς διεθνούς προστασίας, καθώς και κατά της απόφασης με την οποία χορηγείται καθεστώς επικουρικής προστασίας, κατά το μέρος που αφορά τη μη αναγνώριση του αιτούντος ως πρόσφυγα, εντός τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της απόφασης, β. Κατά της απόφασης που απορρίπτει αίτηση διεθνούς προστασίας με την ταχύρρυθμη διαδικασία ή ως απαράδεκτη ... 4. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής και μέχρι την επίδοση της απόφασης επ' αυτής, αναστέλλεται κάθε μέτρο απέλασης, επανεισδοχής ή επιστροφής του αιτούντος ...». Στο άρθρο 62 (άρθρο 86 παρ. 16 ν. 4399/2016), με τίτλο «Διαδικασία εξέτασης των προσφυγών», προβλέπονται τα εξής: «1. Η διαδικασία ενώπιον της Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών είναι κατά κανόνα έγγραφη και η συζήτηση των προσφυγών διενεργείται με βάση τα στοιχεία του φακέλου. Η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών καλεί υποχρεωτικά τον προσφεύγοντα σε προφορική ακρόαση όταν: α. με την προσφυγή προσβάλλεται απόφαση ανάκλησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας, β. ανακύπτουν ζητήματα ή αμφιβολίες ως προς την πληρότητα της συνέντευξης που πραγματοποιήθηκε κατά τον πρώτο βαθμό εξέτασης, γ. ο προσφεύγων υπέβαλε σοβαρά νέα στοιχεία που αφορούν σε οψιγενείς ισχυρισμούς, δ. η υπόθεση είναι ιδιαίτερα περίπλοκη. 2. Με την κατάθεση της προσφυγής η αρμόδια Αρχή Παραλαβής ενημερώνει αυθημερόν τον προσφεύγοντα για την ημερομηνία συζήτησής της ... 3. Εφόσον ακολουθείται διαδικασία συζήτησης της προσφυγής με προφορική ακρόαση, η Αρχή Προσφυγών καλεί τον προσφεύγοντα ενώπιον της αρμόδιας Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών. Ο προσφεύγων ενημερώνεται το αργότερο πέντε (5) εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία συζήτησης της προσφυγής του, σε γλώσσα που κατανοεί, για τον τόπο και την ημερομηνία

συζήτησης, καθώς και για το δικαίωμά του να παρασταθεί αυτοπροσώπως, ή με τον δικηγόρο ή άλλο σύμβουλό του ενώπιον της, για να εκθέσει προφορικά, με τη βοήθεια κατάλληλου διερμηνέα, τα επιχειρήματά του και να δώσει τυχόν διευκρινίσεις. Στην ίδια προθεσμία ενημερώνεται, με κάθε πρόσφορο μέσο σχετικώς και η Υπηρεσία Ασύλου, προκειμένου να εκθέσει τις απόψεις της για καθέναν από τους προβαλλόμενους λόγους, διευκρινίζοντας σαφώς το συναφές με κάθε λόγο πραγματικό μέρος ... 4... 5... 6... 7. Κατά τη συζήτηση της προσφυγής, η Επιτροπή εξετάζει τόσο τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης όσο και την ουσία της υπόθεσης και αποφαινεται αιτιολογημένως επί της αίτησης διεθνούς προστασίας του προσφεύγοντος. Η απόφαση επιδίδεται στον προσφεύγοντα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 40 του παρόντος». Τέλος, στο άρθρο 64 (Άρθρο 47 της οδηγίας), με τίτλο «Άσκηση Αίτησης Ακυρώσεως», προβλέπονται τα ακόλουθα: «1. Οι αιτούντες διεθνή προστασία έχουν δικαίωμα άσκησης αίτησης ακυρώσεως ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 3 του ν. 3068/2002 (Α' 274), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 49 του ν. 3900/2010 (Α' 13) και ισχύει, κατά των αποφάσεων που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Μέρους. Για τη δυνατότητα αυτή, για την προθεσμία, καθώς και για το αρμόδιο δικαστήριο γίνεται ρητή αναφορά επί του σώματος της απόφασης. 2. Αίτηση ακυρώσεως κατά των αποφάσεων των Επιτροπών Προσφυγών, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, μπορεί να ασκηθεί και από τον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

5. Επειδή, στο άρθρο 51 του ν. 4375/2016 (Διαδικασία της εξέτασης), με το οποίο μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 31 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ, ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Η Αποφαινόμενη Αρχή εξετάζει τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του Κεφαλαίου Β με την κανονική ή με την ταχύρρυθμη διαδικασία. Η υπαγωγή μίας αίτησης στην ταχύρρυθμη διαδικασία αιτιολογείται από το χειριστή ειδικά βάσει των διατάξεων της παραγράφου 7 και δεν ασκεί επιρροή στην κρίση επί της ουσίας της αίτησης διεθνούς προστασίας. Η υπαγωγή σε ταχύρρυθμη διαδικασία έχει ως μόνο αποτέλεσμα τη σύντμηση των προθεσμιών, σύμφωνα με όσα προβλέπονται ειδικά στις επιμέρους διατάξεις του παρόντος Μέρους. 2. Η εξέταση των αιτήσεων ολοκληρώνεται το ταχύτερο δυνατό και σε κάθε περίπτωση εντός έξι (6) μηνών στις περιπτώσεις εφαρμογής της κανονικής διαδικασίας ή τριών (3) στις περιπτώσεις εφαρμογής της ταχύρρυθμης. Όταν η αίτηση υπόκειται στη διαδικασία του Κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, η προθεσμία αρχίζει από τη στιγμή κατά την οποία ορίζεται η Ελλάδα ως υπεύθυνη για την εξέταση της αίτησης, σύμφωνα με τον εν λόγω Κανονισμό, ο αιτών βρίσκεται στο έδαφος της χώρας και η Υπηρεσία Ασύλου έχει αναλάβει την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας 6. Οι αρμόδιες Αρχές Παραλαβής δύνανται να καταγράψουν και να εξετάζουν κατά προτεραιότητα αιτήσεις διεθνούς προστασίας οι οποίες αφορούν: α. άτομα που ανήκουν σε ευάλωτες ομάδες κατά την έννοια της διάταξης της παραγράφου 8 του άρθρου 14 του παρόντος ή χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων, β) 7. Η Αποφαινόμενη Αρχή εξετάζει μία αίτηση με την ταχύρρυθμη διαδικασία, όταν: α. ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής σύμφωνα με το άρθρο 57, β. η αίτηση είναι προδήλως αβάσιμη.....». Περαιτέρω, στο άρθρο 60 του ν. 4375/2016 («Διαδικασίες στα σύνορα»), με το οποίο μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 43 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ, ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Στις περιπτώσεις που υποβάλλονται αιτήσεις διεθνούς προστασίας στα σύνορα και τις ζώνες διέλευσης λιμένων ή αερολιμένων της χώρας, οι αιτούντες απολαμβάνουν των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων των διατάξεων των άρθρων 41, 44, 45 και 46 του παρόντος Μέρους. 2. Αν δεν ληφθεί απόφαση εντός

είκοσι οκτώ (28) ημερών από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, επιτρέπεται στον αιτούντα η είσοδος και παραμονή του στο εσωτερικό της χώρας, προκειμένου να εξετασθεί η αίτησή του σύμφωνα με τις λοιπές διατάξεις του παρόντος. 3...4. Σε περίπτωση αφίξεων που αφορούν μεγάλο αριθμό πολιτών τρίτων χωρών ή ανιθαγενών, οι οποίοι υποβάλλουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας στα σύνορα ή σε ζώνη διέλευσης λιμένων ή αερολιμένων της χώρας ή ενόσω παραμένουν σε Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εθνικής Άμυνας εφαρμόζονται κατ' εξαίρεση τα παρακάτω: α. Η καταγραφή της αίτησης διεθνούς προστασίας, οι επιδόσεις των αποφάσεων και λοιπών διαδικαστικών εγγράφων, καθώς και η παραλαβή προσφυγών μπορεί να πραγματοποιείται από προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας ή προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων. β. Η συνέντευξη με τους αιτούντες διεθνή προστασία δύναται να διενεργείται και από προσωπικό που διατίθεται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο. γ. Η προθεσμία του άρθρου 52 παρ. 5 είναι μίας (1) ημέρας. Η προθεσμία του άρθρου 62 παράγραφος 2 (γ) είναι δύο (2) ημερών. Οι προθεσμίες του άρθρου 62 παράγραφος 3 για την ειδοποίηση του αιτούντος σε περίπτωση προφορικής ακρόασης και για την κατάθεση τυχόν υπομνήματος μετά την εξέταση της προσφυγής είναι μίας (1) ημέρας. δ. Η απόφαση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας εκδίδεται το αργότερο την επόμενη ημέρα της πραγματοποίησης της συνέντευξης και επιδίδεται το αργότερο την επόμενη της έκδοσής της. ε. Οι προσφυγές εξετάζονται σε τρεις (3) ημέρες από την κατάθεσή τους. Η απόφαση επί της προσφυγής εκδίδεται το αργότερο εντός δύο (2) ημερών από την εξέτασή της ή την κατάθεση του υπομνήματος και επιδίδεται το αργότερο την επόμενη ημέρα της έκδοσής της. Κατά την περίπτωση της υποβολής σχετικής αίτησης ακρόασης από τον προσφεύγοντα, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο ε' του παρόντος, η Επιτροπή Προσφυγών δύναται, κατά την κρίση της, να καλεί τον προσφεύγοντα σε ακρόαση. στ. Από την παραπάνω διαδικασία εξαιρούνται όσοι υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 8 έως και 11 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και τα πρόσωπα που ανήκουν σε ευάλωτες ομάδες, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 14. 5...». Εξάλλου, σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 14 του ανωτέρω ν. 4375/2016, ως ευάλωτες ομάδες νοούνται: «α) οι ασυνόδευτοι ανήλικοι, β) τα άτομα που έχουν αναπηρία ή πάσχουν από ανίατη ή σοβαρή ασθένεια, γ) οι υπερήλικες, δ) οι γυναίκες σε κύηση ή λοχεία, ε) οι μονογονεϊκές οικογένειες με ανήλικα τέκνα, στ) τα θύματα βασανιστηρίων, βιασμού ή άλλης σοβαρής μορφής ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας ή εκμετάλλευσης, πρόσωπα με σύνδρομο μετατραυματικής διαταραχής, ιδίως επιζήσαντες και συγγενείς θυμάτων ναυαγίων και ζ) τα θύματα εμπορίας ανθρώπων». Τέλος, με τις διατάξεις της με αριθμό οικ. 13257 (ΦΕΚ Β 3455/26.10.2016) απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εθνικής Άμυνας «Εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 60 του Ν. 4375/2016 (Α' 51)», ορίζεται στην παρ. 5 του άρθρου 1 ότι: «5. Δεν εφαρμόζεται η κατά παρέκκλιση διαδικασία της παρούσας, σε περίπτωση που κατά την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων και σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, διαπιστωθεί ότι ο αιτών διεθνή προστασία ανήκει σε ευάλωτη ομάδα, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 14 του Ν. 4375/2016 ή ότι εμπίπτει στις διατάξεις των άρθρων 8 έως και 11 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιאτύπωση)».

6. Επειδή, η οδηγία 2013/32/ΕΕ επιτρέπει στον εθνικό νομοθέτη την θέσπιση ειδικής ταχύρρυθμης διαδικασίας για την εξέταση των αιτημάτων διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης ή ενόσω οι ενδιαφερόμενοι παραμένουν σε Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης, στην περίπτωση αφίξεων μεγάλου αριθμού πολιτών τρίτων χωρών ή ανιθαγενών, υπό την προϋπόθεση, μεταξύ άλλων, ότι τηρούνται οι βασικές αρχές και εγγυήσεις του Κεφαλαίου ΙΙ αυτής. Περαιτέρω, η εξαίρεση από την εφαρμογή της ανωτέρω διαδικασίας των αναφερομένων στην περίπτωση στ' της παραγράφου 4 του άρθρου 60 κατηγοριών προσώπων δικαιολογείται, όσον αφορά εκείνους που ανήκουν σε ευάλωτες ομάδες, εν όψει των ιδιαιτέρων συνθηκών υπό τις οποίες τελούν τα πρόσωπα αυτά (ασυνόδευτοι ανήλικοι, άτομα που έχουν αναπηρία ή πάσχουν από ανίατη ή σοβαρή ασθένεια, υπερήλικες, γυναίκες σε κύηση ή λοχεία, μονογονεϊκές οικογένειες με ανήλικα τέκνα, θύματα βασανιστηρίων, βιασμού ή άλλης σοβαρής μορφής ψυχολογικής, σωματικής ή άλλης σεξουαλικής βίας ή εκμετάλλευσης, πρόσωπα με σύνδρομο μετατραυματικής διαταραχής, ιδίως επιζήσαντες και συγγενείς θυμάτων ναυαγίων, και θύματα εμπορίας ανθρώπων), κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 8 του άρθρου 14 του ν. 4375/2016, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 60 παρ. 4 περ. στ' του ίδιου νόμου) [ΣτΕ Ολομ. 2348/2017 σκ. 30].

7.Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Την 19-04-2017 ο προσφεύγων παρουσιάστηκε στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Λέσβου, υπέβαλε αίτημα διεθνούς προστασίας και κλήθηκε σε προσωπική συνέντευξη στις 9-05-2017 και 10-05-2017. Κατά την καταγραφή της παραπάνω αίτησης, ο προσφεύγων δήλωσε ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του πριν από 10-15 ημέρες από την ημερομηνία της καταγραφής της, λόγω αλλαγής της θρησκείας του. Στις 9-05-2017 και 10-05-2017 ο προσφεύγων παρέστη, αυτοπροσώπως στην προγραμματισμένη προφορική συνέντευξη. Η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε με φυσική παρουσία διερμηνέα στα φαρσί, καθώς είναι η γλώσσα, την οποία ο ίδιος δήλωσε ότι κατανοεί. Με τη με αριθμό 2347/18-01-2018 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου, εξετάστηκε το αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας και απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι δεν στοιχειοθετείται βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος δίωξης. Με την ίδια απόφαση κρίθηκε ότι, δε συντρέχουν και οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του σε καθεστώς επικουρικής προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 15 του π.δ/τος 141/2013.Η εν λόγω απόφαση του επιδόθηκε στις 15-05-2018 με τη συνδρομή διερμηνέως στα φαρσί, του κατέστη δε γνωστό, με τη συνδρομή διερμηνέως, το δικαίωμά του να ασκήσει προσφυγή ενώπιον της Αρχής Προσφυγών εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών, καθώς επίσης και οι συνέπειες της άπρακτης παρόδου της προθεσμίας αυτής. Κατά της ως άνω απόφασεως, στις 21-05-2018 ο προσφεύγων κατέθεσε εμπρόθεσμη προσφυγή, ενώπιον της Αρχής Προσφυγών, με τη συνδρομή διερμηνέως στα φαρσί, με την οποία αιτήθηκε την επανεξέταση της αίτησής του για παροχή διεθνούς προστασίας. Κατά την προφορική του συνέντευξη, ο προσφεύγων δήλωσε ότι είχε παντρευτεί αλλά πλέον έχει χωρίσει. Έχει ένα γιο, ονόματι _____, ο οποίος γεννήθηκε στις 14-08-2011 και ο οποίος ζει με τη μητέρα του στο Ιράν. Οι γονείς του έχουν αποβιώσει, ενώ έχει τέσσερις αδελφές και δύο αδελφούς στο Ιράν. Δύο από τους αδελφούς του συζύγου της μίας αδελφής του και ο ανιψιός τους ζουν στη Γερμανία. Γεννήθηκε, παρακολούθησε σχολείο, παντρεύτηκε και έζησε στην Τεχεράνη. Σε ηλικία 18 ετών έχασε τη μητέρα του και σε ηλικία 19 ετών τον πατέρα του. Για τα δύο επόμενα χρόνια ζούσε στο πατρικό του στην Τεχεράνη και στη συνέχεια μετακόμισε σε ένα νέο σπίτι στην οδό

_____ στην Τεχεράνη, μαζί με μία από τις αδελφές του, που παντρεύτηκε. Από τότε άρχισε να εργάζεται ως ράφτης. Αργότερα, η οικογένειά του του βρήκε μία γυναίκα για να παντρευτεί, την οποία και παντρεύτηκε. Άρχισε να μαζεύει χρήματα και στην αρχή δεν αντιμετώπιζε κανένα πρόβλημα με τη σύζυγό του. Αργότερα όμως ανακάλυψε ότι η οικογένειά της εργαζόταν για μία κυβερνητική οργάνωση και ότι ήταν πολύ θρησκευόμενη. Ο προσφεύγων εργαζόταν στην περιοχή Jomhouri, στη συνέχεια στο Baharestan, που είναι μία άλλη περιοχή της Τεχεράνης και την τελευταία χρονιά πριν φύγει για την Ελλάδα έζησε με την άλλη αδελφή του, για δύο χρόνια, στο Varamin. Παντρεύτηκε στο 2006 και μετακόμισε με τη σύζυγό του στο Khavarshahr, που είναι μία άλλη περιοχή της Τεχεράνης και επίσης στο Shahre Rei, μερικές φορές. Παρέμεινε παντρεμένος για οκτώ χρόνια, στην Τεχεράνη. Έφυγε το Μάρτιο του 2014, είχαν δε, χωρίσει επίσημα ένα μήνα πριν. Στη συνέχεια ζούσε μόνος του στο Ferdousi Square και μερικές φορές με την αδελφή του στο Varamin. Δεν έχει άλλους συγγενείς σε κάποιο άλλο μέρος του Ιράν. Όλοι του οι συγγενείς ζουν στην Τεχεράνη εκτός από τις αδελφές του που ζουν στο Varamin. Στην Ελλάδα ζει στη Μόρια και εκκλησιάζεται. Πονάει στο δεξί του χέρι και στον αριστερό του ώμο, επειδή είχε χτυπηθεί στο Ιράν. Από το Ιράν έφυγε στις 25-03-2017 περνώντας από την Τουρκία, με αυτοκίνητο αλλά και πεζός. Αφότου πέρασε τα σύνορα, οι φύλακες άρχισαν να πυροβολούν και δύο από τους συνοδοιπόρους του πιθανόν να σκοτώθηκαν. Στην Τουρκία, στην Κωνσταντινούπολη, έμεινε για τέσσερις ημέρες, χωρίς ποτέ στο παρελθόν να έχει ξαναπάει. Στην Τουρκία δεν έμεινε γιατί δεν ήταν ασφαλές μέρος για αυτόν. Εάν τον συνελάμβανε η αστυνομία θα τον έστελνε πίσω στο Ιράν. Θα του έδιναν ένα έγγραφο βάσει του οποίου δε θα μπορούσε να μισθώσει κάποιο σπίτι ή να εργαστεί. Άλλωστε και να εργαζόταν δε θα τον πλήρωναν και δε θα μπορούσε να παραπονεθεί στις αρχές. Εξάλλου, ούτε σε γιατρό δε θα μπορούσε να πάει. Αυτές τις πληροφορίες τις συνέλεξε και τις αξιολόγησε από φίλους του που είχαν ζήσει στην Τουρκία. Ο ίδιος δεν υπέβαλε ποτέ αίτηση για χορήγηση διεθνούς προστασίας στην Τουρκία καθώς φοβόταν τους Τούρκους Αστυνομικούς. Στην Τουρκία δεν εργάστηκε. Ένα φίλος του που εργαζόταν για πέντε μήνες, έχοντας kimlic, δεν πληρώθηκε ποτέ ενώ εξάλλου δεν είχε και καμία ασφάλιση. Δεν επιθυμεί να επιστρέφει στην Τουρκία γιατί φοβάται ότι μπορεί να τον βρουν ο αδελφός και τα ξαδέλφια της πρώην συζύγου του, οι οποίοι εργάζονται σε κυβερνητική οργάνωση και τον έχουν απειλήσει στο παρελθόν, καθώς έχουν επιρροή και μπορούν εύκολα να έρθουν στην Τουρκία. Αναφορικά με τους λόγους εξαιτίας των οποίων εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του, ο προσφεύγων δήλωσε πως η οικογένεια της πρώην συζύγου του ήταν πολύ θρησκευόμενη και τον ανάγκαζαν να συμμετέχει στους εορτασμούς του Ισλάμ. Συγκεκριμένα, του έλεγαν ότι έπρεπε να προσεύχεται, να συμμετέχει στο Ραμαζάνι ενώ εκείνος δεν μπορούσε καθώς δε δεχόταν το Ισλάμ, που είναι μία ψεύτικη θρησκεία και που δεν τους ταιριάζει. Για το λόγο αυτό είχε προβλήματα με τη σύζυγό του και για το λόγο αυτό απέκτησαν το παιδί τους, προκειμένου να εξελιχθεί καλύτερα η σχέση τους, όμως ούτε αυτό βοήθησε. Στο τέλος, η σύζυγός του του ζήτησε να χωρίσουν, πράγμα που και ο ίδιος ήθελε. Εξάλλου, ο αδελφός της συζύγου του, τον χτύπησε καθώς δεν ασπαζόταν το Ισλάμ. Επίσης, δεν αποδέχονταν το διαζύγιο της πρώην συζύγου του, καθώς πίστευαν ότι ο κόσμος θα θεωρούσε ότι εκείνη είχε κάποιο πρόβλημα ή ότι τον απατούσε. Τέλος, μετά το διαζύγιο, η οικογένειά της τον είδε με μία άλλη κοπέλα στο δρόμο, τον Μάιο ή τον Ιούνιο του 2016 και τους απείλησαν, τότε δε, αποφάσισε να δραπετεύσει προκειμένου να σώσει τη ζωή του, χωρίς να αποταθεί στην Αστυνομία, που ούτως ή άλλως δε θα έκανε τίποτα. Όπως ο ίδιος δήλωσε, τα ίδια προβλήματα είχε και με την οικογένειά του, με έναν δε από τους αδελφούς του είχε έναν έντονο καυγά, οπότε και του χτύπησε το δεξί του χέρι. Τσακώθηκε με τον αδελφό του επειδή ήθελε να αλλάξει θρησκεία και

εκείνος δεν το δεχόταν, επειδή στο Ιράν αυτό οδηγεί σε θανατική ποινή. Κάποια στιγμή που βρισκόταν σε ένα σπίτι με χριστιανούς, οι αστυνομικοί μπήκαν μέσα και τους χτύπησαν. Αναφορικά με το τι πιστεύει ότι θα του συμβεί αν αναγκαστεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, ο προσφεύγων δήλωσε πως θα τον σκοτώσουν ή θα περάσει την υπόλοιπη ζωή του στη φυλακή. Επιλέγει το χριστιανισμό γιατί ο Ιησούς Χριστός είναι κοντά στους ανθρώπους και τους δίνει ζωή ενώ το Ισλάμ είναι μία ψεύτικη θρησκεία. Έχει παρακολουθήσει τέσσερα μαθήματα στο κατηχητικό. Το Ισλάμ απαιτεί να πονά ο κόσμος όσο ζει προκειμένου αργότερα να κερδίσει τον παράδεισο ενώ ο Ιησούς Χριστός δίνει ζωή και τώρα αλλά και μετά, μία αιωνιότητα. Δεν είναι ένας ολοκληρωμένος χριστιανός αλλά θέλει να γίνει, είναι ακόμη στην αρχή. Αποφάσισε να γίνει χριστιανός τον Ιούλιο του 2016, οπότε και μίλησε με ένα φίλο του, που του είπε να επισκεφθεί έναν χριστιανικό σχολείο. Ο αδελφός της πρώην συζύγου του τον χτύπησε δύο φορές. Συγκεκριμένα, πήγε σπίτι του, το 2014 και τον χτύπησε στο στήθος. Επίσης, είχε ένα σπρέι που προκαλεί δάκρυα αλλά και όπλο, για αμφότερα δε, είχε άδεια. Ρίχνοντάς του το σπρέι, τον ακινητοποίησε και έφυγε, ο δε προσφεύγων αφού έριξε νερό άρχισε να πονάει περισσότερο και να ουρλιάζει, κάποιιοι δε γείτονες ήρθαν και τον μετέφεραν στο νοσοκομείο. Μετά τέσσερις μήνες από την πρώτη επίθεση και ενώ συζητούσε με την πρώην σύζυγό του για θρησκευτικά ζητήματα, τσακώθηκε ο προσφεύγων με τον αδελφό της και μόνο οι γείτονες κατάφεραν να τους χωρίσουν και να τον βγάλουν έξω από το σπίτι τους. Από τότε άρχισε η πρώην σύζυγός του να συζητάει για το μέλλον της σχέσης τους. Εξάλλου, ο αδελφός του απείλησε τη ζωή του δύο φορές, το 2015 και το 2016 εάν άλλαζε τη θρησκεία του. Επίσης, στο χριστιανικό σπίτι, που είχε πάει τον Απρίλιο ή το Μάιο του 2016, εισέβαλαν 25 άτομα και άρχισαν να τους χτυπάνε, όπως και τον ίδιο. Μετά από αυτό έμεινε τρεις ημέρες στο νοσοκομείο. Είχε πάει δύο φορές σε αυτό το χριστιανικό σχολείο, του οποίου το όνομα δε γνωρίζει και δεδομένου ότι παρακολουθείτο από τις αρχές, τη δεύτερη φορά συνέβηκε το ως άνω περιστατικό. Το σχολείο αυτό βρισκόταν στο δρόμο Haft Tir στην Τεχεράνη και σχετιζόταν με το χριστιανισμό, πως πέθανε ο Ιησούς Χριστός και πως αναστήθηκε. Όταν ζήτησε περισσότερες πληροφορίες, του είπαν ότι υπήρχαν πολλά παρακλάδια και ότι αυτοί ήταν προτεστάντες. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, όταν ζούσε με τη γυναίκα του δεν επιθυμούσε να γίνει χριστιανός, απειλήθηκε δε μόνο επειδή δεν αποδεχόταν το Ισλάμ και δε συμμετείχε στις γιορτές τους. Μετά από αυτό ήθελε να γίνει χριστιανός και ο μόνος που τον απείλησε τότε ήταν ο αδελφός του. Οι συγγενείς της πρώην συζύγου του τον απείλησαν για τα ανωτέρω θρησκευτικά προβλήματα αλλά και επειδή τον είδαν με την άλλη κοπέλα στο δρόμο, θεώρησαν ότι αυτή ήταν η αιτία για το χωρισμό με την αδελφή τους. Το περιστατικό με την άλλη κοπέλα έγινε το 2016 και εξαιτίας αυτού άνοιξε φάκελος στην αστυνομία. Επίσης, του απαγόρευσαν να ξαναδεί το παιδί του. Στην αστυνομία τον κατήγγειλαν ψευδώς ότι δεν έδινε τη διατροφή στο παιδί του αλλά και για τα ανωτέρω θρησκευτικά ζητήματα και το ζήτημα της κοπέλας. Όπως ο προσφεύγων διευκρίνισε σε σχετική ερώτηση του χειριστή, το 2016 αποκάλυψε στο φίλο του ότι δεν αποδέχεται το Ισλάμ αλλά ήδη από το 2014 και 2015 είχε εξομολογηθεί στον αδελφό του ότι επιθυμούσε να γίνει χριστιανός. Τότε, ο φίλος του τον πήγε στο χριστιανικό σχολείο και μετά από δύο επισκέψεις ο αδελφός του το ανακάλυψε και άρχισαν οι καυγάδες. Επέλεξε το χριστιανισμό και όχι κάποια άλλη θρησκεία καθώς πήγε στο παραπάνω σχολείο, είδε πόσο ευγενικοί ήταν οι άνθρωποι εκεί και για το λόγο αυτό ενδιαφέρθηκε για τη θρησκεία αυτή. Άλλωστε, στο σπίτι της αδελφής του, στη συνοικία εκεί οι περισσότεροι ήταν Αρμένιοι και χριστιανοί. Του άρεσε ο τρόπος με τον οποίο ζούσαν αλλά και ο τρόπος με τον οποίο γιόρταζαν την χριστιανική πρωτοχρονιά. Τώρα εκκλησιάζεται κάθε Κυριακή στο Kara Tere αλλά και κάθε Σάββατο. Επίσης,

πηγαίνει και άλλες μέρες αλλά μόνο για να να πουν κάτι. Άρχισε να ενδιαφέρεται για το χριστιανισμό αφότου είδε μία ταινία για τον Ιησού Χριστό. Η ιδιωτική εκκλησία ήταν ένα ιδιωτικό μέρος και όχι δημόσιο. Κανένας δεν το ήξερε. Στο Ιράν δεν μπορεί να ασχοληθεί με το χριστιανισμό. Από το 2014 έως το 2016 δεν εμπιστευόταν κανέναν για να μιλήσει για το χριστιανισμό παρά μόνο σε αυτόν το φίλο του. Δε θυμάται ακριβώς πότε σταμάτησε να συμμετέχει στις διάφορες εκδηλώσεις για το Ισλάμ. Όλοι αυτοί οι εορτασμοί γίνονταν στα σπίτια των συγγενών της γυναίκας του και για το λόγο αυτό το γνώριζε και ο αδελφός της. Για τον ίδιο, χριστιανισμός σημαίνει αιώνια ζωή. Ξέρει ότι θα είναι καλά σε αυτή αλλά και στην άλλη ζωή. Προσεύχεται στην ελληνική εκκλησία αλλά και μόνος του, στον Ιησού Χριστό, που είναι ο γιος του Θεού. Έχει και ένα ιερό βιβλίο, το οποίο όμως δεν έχει προλάβει να διαβάσει. Όταν πήγε στην εκκλησία του άρεσε που τον καλωσόρισαν και αισθάνθηκε πολύ άνετα μαζί τους. Αναφορικά με το περιστατικό στο χριστιανικό σχολείο και την έλευση των basijis, ο προσφεύγων δήλωσε πως βρίσκονταν σε ένα διώροφο διαμέρισμα. Μετά από 20 λεπτά κάποιοι προσεύχονταν ενώ εκείνος στεκόταν στον τοίχο επειδή δεν τους καταλάβαινε. Τότε τους είδε να είναι πολύ ευγενικοί μεταξύ τους και προτίμησε να μείνει. Ακολουθώντας χτύπησε το κουδούνι της πόρτας και κάποιοι του είπαν ότι είναι φίλοι τους και ότι ήθελαν να συμμετέχουν ως νέα μέλη αλλά ήταν Basijis και κάποιοι από αυτούς έτρεξαν να σωθούν ενώ άλλοι χτυπήθηκαν. Αυτός φυλακίστηκε για δύο ημέρες. Εξαιτίας του χτυπήματος στο κεφάλι του αρχικά πήγε στο νοσοκομείο και στη συνέχεια συνελήφθη. Ήταν αναίσθητος για 10-15 λεπτά και για το λόγο αυτό τον πήγαν στο νοσοκομείο οι Basijis. Εξάλλου του έβγαλαν και ακτινογραφίες. Συνελήφθη επειδή ήταν σε αυτό το σπίτι, με την κατηγορία ότι εκεί βρίσκονταν χριστιανοί. Από τους συνολικά 50 που βρίσκονταν στο σπίτι, 20 με 30 συνελήφθησαν. Αυτοί που ήταν πραγματικοί χριστιανοί δεν αντιμετώπισαν πρόβλημα. Αναφορικά με την υπαγωγή στο άρθρο 1 Α (2) της Συμβάσεως της Γενεύης του 1951 η προσβαλλόμενη, αφού έλαβε υπόψη εκτός από τα ανωτέρω και στοιχεία από έγκυρες πηγές που αναφέρει σχετικά με την αντιμετώπιση των μουσουλμάνων που επιθυμούν και αλλάζουν θρησκεία ασπαζόμενοι την χριστιανική θρησκεία, έκρινε ότι από τις πληροφορίες για τη χώρα καταγωγής, επιβεβαιώνεται η στοχοποίηση, η κακομεταχείριση και οι διώξεις σε βάρος των μεταστραφέντων από το Ισλάμ Χριστιανών και μελών άλλων θρησκευτικών μειονοτήτων και ως εκ τούτου παραβίαση της ελευθερίας των Μουσουλμάνων πολιτών να αλλάζουν ή να παραιτηθούν από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις τους. Στη συνέχεια αξιολογώντας τις δηλώσεις του προσφεύγοντος που αναφέρονται στον τρόπο με τον οποίο βιώνει προσωπικά τη μεταστροφή του στη χριστιανική πίστη και λατρεία, η Επιτροπή παρατηρεί ότι αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους αμφισβήτησε το Ισλάμ και αποφάσισε να μεταστραφεί στη χριστιανική πίστη και λατρεία, δεν κατέδειξε βαθιά συνειδητοποίηση, δεν αναφέρθηκε σε βαθύτερες εσωτερικές θρησκευτικές πεποιθήσεις, αντίθετα η αρχική του απόφαση ήταν τυχαία. Καίτοι φάνηκε να έχει γενικές γνώσεις σχετικά με το Χριστιανισμό καθώς ανέφερε κάποια στοιχεία που αφορούν στη θρησκεία αυτή, δεν προκύπτει ότι η χριστιανική του θρησκεία αποτελεί μέρος της ταυτότητάς του, δεν ήταν σε θέση να δώσει περισσότερες λεπτομέρειες για τους λόγους που τον οδήγησαν στην απόφασή του να αποστατήσει από το Ισλάμ και να διερευνήσει το Χριστιανισμό, για το τι πρεσβεύει ο χριστιανισμός, ενώ εξάλλου δεν ήταν σε θέση να αναλύσει το βαθύτερο νόημα του Χριστιανισμού ούτε τις διαφορές ανάμεσα στο Ισλάμ και το χριστιανισμό αλλά και ανάμεσα στις διάφορες αιρέσεις του χριστιανισμού. Η Επιτροπή αποδέχτηκε ότι ο προσφεύγων έχει έρθει σε επαφή με τη χριστιανική θρησκεία και είναι σε εσωτερική αναζήτηση όσον αφορά στη χριστιανική θρησκευτική του ταυτότητα, εντούτοις, από τους ισχυρισμούς του δε διαπίστωσε να έχει αποκτήσει

τέτοια σοβαρότητα η προσέγγισή του προς τον Χριστιανισμό, ώστε να μπορεί ευλόγως να πιθανολογήσει ότι αυτός έχει ασπαστεί πραγματικά την εν λόγω θρησκεία ή ότι αυτή αποτελεί σημαντικό στοιχείο της ταυτότητάς του. Ως προς τον φόβο που ο προσφεύγων εκφράζει λόγω της μεταστροφής του στο Χριστιανισμό, η Επιτροπή θεώρησε πως δε συντρέχει εύλογη πιθανότητα αυτός να πραγματοποιηθεί. Όπως αναλύθηκε ανωτέρω, αν και έγινε δεκτό ότι ο προσφεύγων ήρθε σε επαφή με τη χριστιανική θρησκεία και εξακολουθεί ενδεχομένως να είναι σε εσωτερική αναζήτηση όσον αφορά στη χριστιανική θρησκευτική του ταυτότητα, εντούτοις, από τους ισχυρισμούς του δε διαπίστωσε η επιτροπή να έχει αποκτήσει τέτοια σοβαρότητα η προσέγγισή του προς τον Χριστιανισμό, ώστε να μπορεί ευλόγως να πιθανολογηθεί ότι αυτή έχει καταστεί κομμάτι της εσωτερικής του ταυτότητας και τρόπου ζωής σε βαθμό να θεωρείται ότι εύλογα θα υποπέσει στην αντίληψη των αρχών κατά την επιστροφή του στο Ιράν. Ως εκ τούτου, κατά την επιτροπή, ο φόβος του αιτούντος ότι σε περίπτωση που επιστρέψει στο Ιράν θα αντιμετωπίσει διώξεις ως χριστιανός δεν κρίνεται βάσιμος και δικαιολογημένος. Εξάλλου, ομοίως αντιμετωπίστηκαν οι ισχυρισμοί του αιτούντος περί προβλημάτων που θα αντιμετωπίσει τόσο από τον αδελφό του όσο και από τον αδελφό της πρώην συζύγου του ότι ανεξαρτήτως της αξιοπιστίας τους, δε σχετίζονται με κανέναν από τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή αποφάσισε ότι ο προσφεύγων δεν υπάγεται στο καθεστώς του πρόσφυγα του Άρθρου 1 Α (2) Σύμβασης της Γενεύης. Αναφορικά με την υπαγωγή στο καθεστώς της επικουρικής προστασίας. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη της το σύνολο των ισχυρισμών του αιτούντος και τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, εκτίμησε ότι δεν προκύπτει ότι η εξεταζόμενη περίπτωση εμπίπτει στις διατάξεις που προαναφέρθηκαν περί υπαγωγής σε καθεστώς επικουρικής προστασίας. Συγκεκριμένα, λαμβάνοντας υπόψη τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, εκτίμησε ότι δεν κινδυνεύει να υποστεί, σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του, κάποια από τις περιγραφόμενες υπό τα στοιχεία α' και β' σοβαρές βλάβες. Τέλος, σύμφωνα με το στοιχείο γ', δεν προκύπτει, κατά την επιτροπή, ότι υφίσταται σοβαρή προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας του αιτούντος, σε περίπτωση επιστροφής του, λόγω συνθηκών αδιάκριτης βίας σε καταστάσεις ένοπλης σύρραξης. Κατά την εξέταση στη συνέχεια της συνδρομής των όρων του άρθρου 19 Α παρ. 1 ν. 4251/2014 προκειμένου να εξεταστεί η δυνατότητα χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, η επιτροπή έλαβε υπόψη ότι ο αιτών είχε προσκομίσει την από 25-05-2018 ιατρική γνωμάτευση του Ψυχιάτρου _____ σύμφωνα με την οποία αυτός πάσχει από διπολική συναισθηματική διαταραχή - διαταραχή μετατραυματικού stress. Ενόψει αυτού, η Επιτροπή έκρινε ότι δε συντρέχει λόγος να παραπεμφθεί η υπόθεση στις αρμόδιες αρχές για τη χορήγηση άδειας για ανθρωπιστικούς λόγους, αφού δεν πιθανολογείται η κατά το άρθρο 19Α περ. στ' του ν. 4251/2014 συνδρομή των προϋποθέσεων για τη χορήγησή της και ειδικότερα η αντικειμενική αδυναμία απομάκρυνσης ή επιστροφής του προσφεύγοντος στη χώρα καταγωγής του για λόγους ανωτέρας βίας, όπως σοβαροί λόγοι υγείας, διεθνής αποκλεισμός της χώρας της ή συνδρομή στο πρόσωπό του της ρήτρας μη επαναπροώθησης του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α. ή λόγω της υπάρξεως ισχυρών κοινωνικών και οικονομικών δεσμών αυτής με την Ελλάδα. Με την κρινόμενη αίτησή του και το προς ανάπτυξη των λόγων της υπόμνημα ο αιτών υποστηρίζει ότι υπάρχει στην περίπτωσή του : 1.παράβαση διατάξεων νόμου και διαδικαστικών εγγυήσεων των άρθρων 53, 50 και 60 Ν. 4375/2016) και εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων, 2. έλλειψη αιτιολογίας, εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων και παράβαση κατ' ουσία διάταξης νόμου (λόγω μη λήψης υπόψη των ατομικών

στοιχείων, μη αναγνώρισης της συνδρομής γεγονότων γνωστών στην υπηρεσία, εσφαλμένης εκτίμησης των στοιχείων του φακέλου, μη επαρκής έρευνας και αιτιολογίας και παράβασης κανόνων υπερνομοθετικής ισχύος σχετικά με την αρχή της μη επαναπρώθησης, 3. παράβασης νόμου και διαδικαστικών εγγυήσεων -παράβαση δικαιώματος ακρόασης και παράβασης διατάξεων για την αποτελεσματική προσφυγή (άρθρα 32 και 33 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951, άρθρα 3 και 13 της ΕΣΔΑ, δικαίωμα ακρόασης και δωρεάν νομικής συνδρομής). Ειδικότερα για τον υπ' αριθμό 1 λόγο υποστηρίζει ο αιτών ότι το άρθρο 50 του Ν. 4375/2016 συνιστά ενσωμάτωση του άρθρου 24 της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ σύμφωνα με το οποίο «1. Τα κράτη μέλη εκτιμούν, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος μετά την υποβολή της αίτησης διεθνούς προστασίας, αν ο αιτών χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων....3. ... 4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι αντιμετωπίζεται επίσης η ανάγκη για ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, εφόσον η ανάγκη αυτή ανακύψει σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, χωρίς να απαιτείται εκ νέου κίνηση της διαδικασίας». Επίσης σύμφωνα με την σκέψη 29 του προοιμίου της ως άνω Οδηγίας Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσπαθούν να εντοπίζουν ποιοι αιτούντες χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων πριν από τη λήψη απόφασης σε πρώτο βαθμό. Στους εν λόγω αιτούντες θα πρέπει να παρέχεται η κατάλληλη στήριξη, μεταξύ άλλων, αρκετός χρόνος, ούτως ώστε να δημιουργούνται οι συνθήκες που είναι αναγκαίες για την πραγματική πρόσβασή τους στις διαδικασίες και για την επίκληση των στοιχείων που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησής τους διεθνούς προστασίας» Σύμφωνα με τη σκέψη 31 του προοιμίου της ως άνω Οδηγίας «Τα εθνικά μέτρα σχετικά με την εξακρίβωση και τεκμηρίωση συμπτωμάτων και ενδείξεων βασανιστηρίων ή άλλων σοβαρών πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας, περιλαμβανομένων των πράξεων σεξουαλικής βίας, στο πλαίσιο διαδικασιών που υπάγονται στην παρούσα οδηγία μπορούν, μεταξύ άλλων, να βασίζονται στο Εγχειρίδιο για την αποτελεσματική διερεύνηση και τεκμηρίωση των βασανιστηρίων και άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Πρωτόκολλο της Κωνσταντινούπολης)». Σύμφωνα με την ορθή και σύμφωνη με το άρθρο 24 της Οδηγίας ερμηνεία, κάθε αρχή παραλαβής και απόφασης οφείλει να προβεί στην ως άνω αξιολόγηση σε κάθε στάδιο της διαδικασίας, αφού ξεκάθαρα στην Οδηγία προκύπτει μεν η ανάγκη προσπάθειας εντοπισμού όσων χρήζουν ειδικών εγγυήσεων - όσο το δυνατόν το συντομότερο και πριν την έκδοση πρώτης απόφασης - αλλά σε κάθε περίπτωση διασφαλίζεται «ότι αντιμετωπίζεται η ανάγκη για ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις, εφόσον η ανάγκη αυτή ανακύψει σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, χωρίς να απαιτείται εκ νέου κίνηση της διαδικασίας» (άρθρο 24 παρ. 4 της Οδηγίας). Επίσης η Οδηγία αναφέρεται γενικά στην υποχρέωση των κρατών μελών και δεν περιορίζει την υποχρέωση αυτή στις αρχές παραλαβής. Περαιτέρω θα ήταν μη λογικό να υφίσταται υποχρέωση διάγνωσης και εξαίρεσης μόνο σε πρώτο βαθμό και να αγνοηθεί η ιδιότητα και η ανάγκη αυτή κατά το δεύτερο στάδιο εξέτασης της υπόθεσης. Αντιθέτως περιπτώσεις που δεν έχουν ορθώς κριθεί ως τέτοιες σε πρώτο βαθμό, όπως η δική του, η αποφαινόμενη αρχή οφείλει με την προσφυγή να αποκαταστήσει την αδικία και να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Τα ως άνω είναι και σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από το άρθρο 14 της σύμβασης των ΗΕ κατά των βασανιστηρίων περί υποχρέωσης αποκατάστασης των θυμάτων βασανιστηρίων. Όφειλε δε η επιτροπή να προβεί στην εν λόγω εκτίμηση, εξαιτίας των εγγράφων που είχε προσκομίσει και επειδή πολλακώς είχε ρητώς καταθέσει ότι ήταν θύμα βίας και έπασχε από ψυχολογικά προβλήματα χωρίς ουδέποτε οι αποφαινόμενες αρχές να αξιολογήσουν κατάλληλα την κατάσταση της υγείας του. Ο χειριστής του ΕΑΣΟ που διεξήγαγε την συνέντευξη του ουδόλως διερεύνησε την ιδιότητα του ως θύμα

βασανιστηρίων η δε εκ των υστέρων απόρριψη των σχετικών ισχυρισμών χωρίς ενδελεχή έρευνα και χωρίς ολιστική εξέταση όπως ορίζει η ενδεικνυόμενη διαδικασία του Πρωτοκόλλου της Κωνσταντινούπολης είναι παντελώς εσφαλμένη και η προσβαλλόμενη πάσχει. Οι τραυματικές εμπειρίες και η αναβίωση αυτών μέσω της εξιστόρησης κατά τη διαδικασία ασύλου ενδέχεται αφενός να επηρεάζουν δυσμενώς τη μνήμη καθώς και τον τρόπο αποτύπωσης και περιγραφής των λόγων ασύλου (απόφαση Karoui v. Sweden της Επιτροπής ΗΕ κατά των βασανιστηρίων, σύμφωνα με την οποία και δεν είναι δυνατόν να αναμένεται από θύματα βίας ή βασανιστηρίων ακριβής εξιστόρηση των γεγονότων) και αφετέρου να προκαλέσουν επαναβιώσεις και κρίσεις πανικού ή φόβου ή κοινωνική απόσυρση κτλ, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ανταπεξέλθουν των καταστάσεων και να προστατέψουν αποτελεσματικά τα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους. Για το λόγο αυτό είναι απαραίτητο ο αιτών να εντοπίζεται όσο το δυνατόν συντομότερα και να υποστηρίζεται ολιστικά με πρόγραμμα αποκατάστασης και να μην εξετάζεται με τη διαδικασία των συνόρων. Επίσης η διάγνωση - πιστοποίηση ως θύματος βασανιστηρίων είναι σημαίνουσα, γιατί το γεγονός πρότερου βασανισμού ή κακομεταχείρισης ενισχύει το γεγονός της βασιμότητας μελλοντικής μεταχείρισης αντίθετη με το άρθρο 3 της ΕυρΣΔΑ (βλ. ΒΑC κατά Ελλάδαs ΕΔΔΑ καθώς και RU v Greece ΕΔΔ). Συνακολούθως η έννοια των διαδικαστικών εγγυήσεων (συμπεριλαμβανομένης της επαρκούς υποστήριξης) για τα θύματα βασανιστηρίων, υπό το φως των υποχρεώσεων του άρθρου 3 ΕυρΣΔΑ και 14 της Σύμβασης των ΗΕ κατά των βασανιστηρίων, περικλείει εκτός του χρόνου και την κατάλληλη και παράλληλη πιστοποίηση, θεραπεία και ολιστική αποκατάσταση από εξειδικευμένο φορέα, έτσι ώστε να μπορέσουν να υποστηρίξουν την υπόθεσή τους και να ανταπεξέλθουν στην επαναβίωση των τραυματικών γεγονότων και στις πιέσεις κατά τη διάρκεια της εξέτασης του αιτήματος ασύλου. Η ολιστική αποκατάσταση περικλείει και τη διαμονή σε ένα ασφαλές τόπο διαμονής και σε καμία περίπτωση σε άθλιες συνθήκες εξαναγκασμένης μαζικής διαβίωσης ή σε κρατητήρια. Εάν είχε εξετάσει η Επιτροπή τα ως άνω, θα κατέληγε ότι στην συνέντευξή του δεν υπήρχαν οι κατάλληλες συνθήκες που είναι αναγκαίες για την υποστήριξη της υπόθεσής του και την διερεύνηση των στοιχείων που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησής του. Λαμβάνοντας το σύνολο των στοιχείων του φακέλου η αρχή απόφασης όφειλε να καταλήξει και να του παρέχει ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις και αφετέρου να λάβει υπόψιν της την ιδιότητα του ως θύματος βασανιστηρίων καθ' όλη την διαδικασία εξέτασης του αιτήματος του εξασφαλίζοντας του επαρκή υποστήριξη. Από την αξιολόγηση των ισχυρισμών του στην οποία προέβη τόσο η πρώτη όσο και η δεύτερη προσβαλλόμενη είναι σαφές ότι δεν του παρασχέθηκε καμία μορφή επαρκούς υποστήριξης που συνιστά ο νόμος, οι δε αποφαινόμενες αρχές όχι μόνο δεν επέδειξαν επιείκεια σε μη μείζονες ανακρίβειες και αντιφάσεις, αλλά επιχείρησαν να πλήξουν με κάθε τρόπο την αξιοπιστία του παρόλο που είχαν κρίνει προηγουμένως ότι υπήρξε απόλυτα συνεργάσιμος και οι ισχυρισμοί του συνεπείς και συνεκτικοί. Η μη αναγνώριση της κατάστασής του ως χρόνιου ψυχικώς πάσχοντος και της ιδιότητας του ως θύματος βασανιστηρίων από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια αρχή ασύλου, και παρά την πιστοποίηση του από την αρμόδια υπηρεσία ,το ιατρικό κλιμάκιο της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης ως θύματος βίας και πάσχοντος από μετατραυματική διαταραχή, είχε ιδιαιτέρως επαχθή αποτελέσματα σε βάρος του, του προκάλεσε σοβαρή και ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη λόγω της έλλειψης παροχής δυνατότητας επαρκούς προετοιμασίας του για την δέουσα υποστήριξη του αιτήματος του αλλά και λόγω της μη παροχής σε αυτόν επαρκούς υποστήριξης κατά την διάρκεια της συνέντευξης του και της μη λήψης υπόψιν για την κρίση της υπόθεσης του της ιδιαίτερης ψυχολογικής του κατάστασης, κατάσταση την

οποία παρουσίασε επανειλημμένα ενώπιον των αρχών. Λαμβανομένων υπόψη των υποχρεώσεων που πηγάζουν από το νομοθετικό πλαίσιο για το άσυλο σχετικά με τη διάγνωση θυμάτων βασανιστηρίων και βίας (βλ. άρθρα 50, 53 και 60 Ν. 4375/2016 υπό το φως των διατάξεων της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ) και τις επιταγές για προστασία των θυμάτων βασανιστηρίων (άρθρο 14 Σύμβαση των ΗΕ για τα βασανιστήρια) και σύμφωνα με την ορθή ερμηνεία του άρθρου 24 της Οδηγίας η προσβαλλόμενη παρέλειψε να προβεί στην ορθή ερμηνεία και κατάλληλη αιτιολόγηση, κατά τα ως άνω εκτεθέντα, κατά ευθεία παραβίαση του εθνικού και ενωσιακού δικαίου. Ως εκ τούτου, πρέπει να ακυρωθεί. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του ο αιτών προσκομίζει και επικαλείται τα κάτωθι έγγραφα: 1. Το από 14-09-2018 έντυπο ευαλωτότητας της Υπηρεσίας Πρώτης Υποδοχής με το οποίο έχει πιστοποιηθεί η ευαλωτότητα του α) ως θύμα βίας, β) ως άτομο που πάσχει από σοβαρή ασθένεια και γ) ως πάσχων από μετατραυματική διαταραχή του στρες. 2. Ακριβή μετάφραση του από 28-11-2017 ιατρικού πιστοποιητικού των Γιατρών Χωρίς Σύνορα με το οποίο πιστοποιεί ότι είναι θύμα βασανιστηρίων από τις αρχές του Ιράν και στο οποίο αναφέρονται αναλυτικά τα βασανιστήρια που έχει υποστεί λόγω των θρησκευτικών/φιλοσοφικών του πεποιθήσεων καθώς και τα επακόλουθα των βασανιστηρίων από τα οποία υποφέρει (αυτοκτονικό ιδεασμό, διπολική συναισθηματική διαταραχή και μετατραυματική διαταραχή του στρες, διαταραχές ύπνου, επαναβιώσεις και εφιάλτες, συνεχή κόπωση, κεφαλαλγία, διαταραχή συγκέντρωσης - μνήμης, επεισόδια απώλειας συνείδησης και σπασμούς). 3. Ακριβή μετάφραση της από 10-06-2019 βεβαίωσης των Γιατρών Χωρίς Σύνορα με την οποία βεβαιώνεται ότι έχει γίνει δεκτός από το εξειδικευμένο Κέντρο για Θύματα Βίας και Βασανιστηρίων των Γιατρών Χωρίς Σύνορα στην Αθήνα για περαιτέρω θεραπεία και αποκατάσταση. 4. Την από 25-05-2018 γνωμάτευση του ψυχιάτρου _____ αναφέρει ότι πάσχει από μετατραυματική διαταραχή του στρες αλλά και από διπολική συναισθηματική διαταραχή και λόγω αυτού του χορηγήθηκε ισχυρή φαρμακευτική αγωγή. 5. Την από 10-6-2019 ιατρική αναφορά/παραπεμπτικό της διευθύντριας ιατρικής δραστηριότητας των Γιατρών Χωρίς Σύνορα η οποία αναφέρει ότι υποφέρει από επίγαστραλγία με επεισόδια εμετών και ανησυχητικών κενώσεων καθώς και ιστορικό επιληψίας και η οποία τον παραπέμπει για περαιτέρω διερεύνηση για αιμορραγία γαστρεντερικού συστήματος και επανεκτίμηση από νευρολόγο για την επιληψία. Μέχρι και σήμερα λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή για τις κρίσεις επιληψίας και συγκεκριμένα βαλπροϊκό νάτριο. 6. Την από 19-4-2017 φόρμα καταγραφής της αίτησης του για χορήγηση ασύλου. 7. Τα από 9-05-2017 και 10-05-2017 πρακτικά της μοναδικής συνέντευξης για την εξέταση του αιτήματος του που διενεργήθηκε αποκλειστικά στα αγγλικά από προσωπικό της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο, χωρίς να περιλαμβάνεται απόδοση της στα ελληνικά στο διοικητικό του φάκελο και κατά τη διάρκεια των οποίων κατέθεσε αναλυτικά τους κινδύνους που διατρέχει σε περίπτωση επιστροφής του στο Ιράν, τις δραματικές συνθήκες φυγής του καθώς και την ευάλωτη κατάσταση της υγείας του λόγω των βασανιστηρίων που υπέστη κατά τη διάρκεια της αυθαίρετης κράτησης του από τις αρχές της χώρας καταγωγής του λόγω των θρησκευτικών/φιλοσοφικών του πεποιθήσεων. Με τις απόψεις η διοίκηση υποστηρίζει ότι από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια της συνέντευξης ενώπιον του Α' βαθμού ο αιτών επιβεβαίωσε ευθέως ότι δεν υποφέρει από ψυχολογικά ζητήματα, ενώ ο ισχυρισμός περί μετατραυματικής διαταραχής και έτερων ψυχικών νοσημάτων προτάσσεται για πρώτη φορά με την υπό κρίση αίτηση. Ο αιτών εσφαλμένα υπολαμβάνει ότι η από 5.05.2018 ιατρική γνωμάτευση που κατατέθηκε σε ημερομηνία 27.06.2018 δεν λήφθηκε υπόψη από την εκδούσα την προσβαλλόμενη απόφαση επιτροπή, καθώς αυτή όχι μόνο αξιολογήθηκε κατά γενικό πλαίσιο ως μέρος

του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, αλλά έτυχε μάλιστα ειδικής αξιολόγησης ως προς τη δυνατότητα παραπομπής του αιτούντος στην αρμόδια αρχή για έκδοση άδειας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους κατ' αρ. 67 Ν.4375/2016 (σκέψη Γ προσβαλλόμενης), ενώ το από 24.09.2018 έντυπο ιατρικής αξιολόγησης ευαλωτότητας έχοντας κατατεθεί σε ημερομηνία 03.10.2018, δεν θα μπορούσε να είχε ληφθεί υπόψη δεδομένου ότι η σχετική συνεδρίαση έλαβε χώρα σε ημερομηνία 27.06.2018. Κατόπιν αυτών, προκύπτει κατά την διοίκηση, ότι ορθώς η εκδούσα την προσβαλλόμενη δεν κατέληξε στο συμπέρασμα του χαρακτηρισμού του αιτούντος ως ευάλωτου κατ' αρ. 14 παρ. 8 Ν.4375/2016 και ακολούθως προχώρησε στην έκδοση της κατά το εκτεθέν αιτιολογικό. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακύρωσης προκύπτει αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί. Περαιτέρω διαπιστώνει ότι η επί μέρους αξιολόγηση των ισχυρισμών και το ακόλουθο σκεπτικό χαρακτηρίζονται από ειδική, πλήρη, επαρκή και εμπειριστατωμένη αιτιολογία σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, την εθνική και διεθνή νομολογία, καθώς και τις εφαρμοζόμενες διεθνείς συνθήκες σύμφωνα με τα αρ. 35 παρ. 3 Ν.4375/2016 ως ισχύει και αρ. 3 Π.Δ. 141/2013, ο αιτών δε ενημερώθηκε για το δικαίωμα άσκησης του προβλεπόμενου ένδικου μέσου της αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου. Η προσβαλλόμενη ορθώς διαπιστώνει την απουσία στο πρόσωπο του αιτούντος ενός εκάστου των λόγων δίωξης που προβλέπονται στο αρ. ΙΑ της Σύμβασης της Γενεύης, καταλήγοντας στην απόρριψη της προσφυγής ως προς το σκέλος της αναγνώρισης προσφυγικού καθεστώτος λόγω μη πλήρωσης των προϋποθέσεων του αρ. 13 του Π.Δ. 141/2013, καθώς τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της υπόθεσης, όπως εκτεταμένα αναλύθηκαν και αντιπαραβλήθηκαν με τις διαθέσιμες πηγές πληροφοριών για τη χώρα καταγωγής, δεν συνηγορούν προς το αντίθετο. Ακολούθως, η προσβαλλόμενη ορθώς καταλήγει στην αδυναμία αναγνώρισης του αιτούντος ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας λόγω μη πλήρωσης των προϋποθέσεων του αρ. 18 του Π.Δ. 141/2013 και συνεπώς στην απόρριψη της προσφυγής ως προς το σκέλος αυτό, δεδομένου ότι κατά το εκτεθέν αιτιολογικό της εκδούσας επιτροπής, ως αυτό εκτεταμένα αναλύθηκε και αντιπαραβλήθηκε με τις διαθέσιμες πηγές πληροφοριών για τη χώρα καταγωγής, δεν προέκυψε ότι αυτός σε περίπτωση επιστροφής του στο Ιράν μπορεί να διατρέξει κίνδυνο σοβαρής βλάβης κατά την έννοια του αρ. 15 Π.Δ. 141/2013. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η αιτιολογία, όπως προεκτέθηκε, βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με τα στοιχεία του φακέλου, είναι νόμιμη, ειδική και επαρκής, ενώ η επί μέρους αξιολόγηση των ισχυρισμών και το ακόλουθο σκεπτικό είναι πλήρως εμπειριστατωμένα σύμφωνα με την εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή νομοθεσία, καθώς και την εθνική και διεθνή νομολογία. Κατόπιν αυτών, δεδομένου επίσης ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης ούτε διατάσσει ούτε κατ' οιοδήποτε τρόπο συνεπάγεται την επιστροφή του αιτούντος στην Τουρκία, η οποία κρίθηκε σε πρώτο βαθμό ως μη ασφαλής τρίτη χώρα γι' αυτόν, ο δεύτερος λόγος ακύρωσης πρέπει να απορριφθεί κατά το σύνολο του. Αναφορικά με τις αιτιάσεις περί στέρησης του δικαιώματος σε προηγούμενη ακρόαση επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με την εφαρμοστέα στην προκειμένη υπόθεση νομοθεσία, η διαδικασία εξέτασης της προσφυγής ρυθμίζεται με τις διατάξεις του αρ. 62 του ν. 4375/2016 ως ίσχυε κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης, ορθώς η Αρμόδια Επιτροπή Προσφυγών προχώρησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης άνευ προφορικής ακροάσεως του αιτούντος ενώπιον της, ενόσω μάλιστα δεν στοιχειοθετείται παράβαση του αρ. 20 παρ. 2 του Συντάγματος διότι από τη διάταξη αυτή δεν απορρέει υποχρέωση κλήσεως του ενδιαφερομένου να παραστεί ενώπιον της Αρχής η οποία αποφαινεται επί της ενδικοφανούς προσφυγής του (ΣτΕ 299/2017, 2933/2012, 3920/2006). Κατά το μέτρο δε που οι αιτιάσεις που προέβαλε ο αιτών αφορούν ελλείψεις ως προς τις διατάξεις του Ν. 3475/2016 αναφορικά με την παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής επισημαίνονται τα εξής:

προκύπτει ότι η παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής προβλέπεται από το νόμο μόνο αναφορικά με τη διαδικασία ενώπιον του Β' βαθμού εξέτασης του αιτήματος και μόνο κατόπιν αιτήματος, ενώ στη συγκεκριμένη περίπτωση η σχετική βούληση του αιτούντος ουδέποτε εκφράστηκε. Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά τις απόψεις της διοίκησης, σε πλήρη αρμονία με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, τις Συνταγματικές επιταγές και τις εφαρμοζόμενες διεθνείς συνθήκες, καθώς δεν προκύπτει κανένας λόγος που να δικαιολογεί ότι αυτή δεν είναι βάσιμη, νόμιμη και ισχυρή ή ότι δεν τηρήθηκαν όλες οι σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας, που αφορούν την έκδοσή της, καθώς επίσης οι γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου.

8.Επειδή, ο αιτών προσκόμισε στην εκδούσα την προσβαλλόμενη πράξη την από 25-05-2018 γνωμάτευση του ψυχιάτρου _____ που αναφέρει ότι πάσχει από μετατραυματική διαταραχή του στρες αλλά και από διπολική συναισθηματική διαταραχή και λόγω αυτού του χορηγήθηκε ισχυρή φαρμακευτική αγωγή. Επίσης προσκόμισε έστω και μετά την συζήτηση και πάντως πολύ πριν από την έκδοση απόφασης το από 14-09-2018 έντυπο ευαλωτότητας της Υπηρεσίας Πρώτης Υποδοχής με το οποίο έχει πιστοποιηθεί η ευαλωτότητα του α) ως θύμα βίας, β) ως άτομο που πάσχει από σοβαρή ασθένεια και γ) ως πάσχων από μετατραυματική διαταραχή του στρες και σύμφωνα με τη ρητή πρόβλεψη του εδαφίου στ' της παραγράφου 4 του άρθρου 60 του ν. 4375/2016, αλλά και της παρ. 5 του άρθρου 1 της με αριθμό οικ. 13257 (ΦΕΚ Β 3455/26.10.2016) απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εθνικής Άμυνας «Εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 60 του Ν. 4375/2016 (Α 51)», η κατά παρέκκλιση διαδικασία του εν λόγω άρθρου δεν εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι ο αιτών διεθνή προστασία ανήκει σε ευάλωτη ομάδα, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 14 του Ν. 4375/2016.

9.Επειδή, με τα δεδομένα αυτά, λαμβάνοντας επιπλέον υπόψη, ότι η Ανεξάρτητη Αρχή Προσφυγών, που εξέτασε την ενδικοφανή προσφυγή του αιτούντος, αφού δεν του χορήγησε αναβολή προκειμένου να εκπροσωπηθεί από δικηγόρο, αγνόησε την προσκομισθείσα ιατρική γνωμάτευση του Ψυχιάτρου _____, βάσει της οποίας όφειλε να διαπιστώσει ότι ο αιτών έπρεπε να παραπεμφθεί στην κανονική διαδικασία για την εξέταση του αιτήματός του για παροχή διεθνούς προστασίας και προχώρησε στην εξέταση της προσφυγής του δεχόμενη σιωπηλά, ότι νομίμως η αίτησή του εξετάστηκε με την εξαιρετική διαδικασία του άρθρου 60 παρ. 4 του ν. 4375/2016 (διαδικασία συνόρων), κατέστησε την προσβαλλόμενη απόφαση ακυρωτέα. Η απόφαση προκάλεσε σοβαρή και ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη στον αιτούντα, λόγω της έλλειψης παροχής δυνατότητας επαρκούς προετοιμασίας του για την δέουσα υποστήριξη του αιτήματος του αλλά και λόγω της μη παροχής σε αυτόν επαρκούς υποστήριξης κατά την διάρκεια της συνέντευξής του και της μη λήψης υπόψιν για την κρίση της υπόθεσης του της ιδιαίτερης ψυχολογικής του κατάστασης, κατάσταση την οποία παρουσίασε επανειλημμένα ενώπιον των αρχών και για το λόγο αυτό είναι μη νόμιμη και πρέπει να ακυρωθεί, τού ισχυρισμού της αρχής προσφυγών, ότι πρώτη φορά, με την γνωμάτευση του Ψυχιάτρου _____, ο αιτών, γνωστοποίησε την ευαλωτοτητά του, ανεξαρτήτως ότι είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, αφού ήδη από την συνέντευξή του ο αιτών είχε δώσει δείγματα ότι πρόκειται για άτομο με ψυχικά προβλήματα και θύμα βασανιστηρίων που δεν διαγνώστηκαν και δεν αξιολογήθηκαν ώστε να τύχει της επιμέλειας, που οι προαναφερόμενες διατάξεις απαιτούν, για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση των θυμάτων βασανιστηρίων για τα οποία απαιτείται ιδιαίτερη πρόνοια. Όφειλε η επιτροπή να αξιολογήσει

το σχετικό έγγραφο και διαπιστώνοντας την ευαλωτότητα του αιτούντος να επιβάλλει την εξέταση της αίτησής του με την κανονική διαδικασία. Η αγνόηση της ευαλωτότητας του αιτούντος έχει ως συνέπεια, να καταστρατηγηθούν οι διατάξεις του εδ. στ' του άρθρου 60 παρ. 4 του ν. 4375/2016 και της προαναφερόμενης υπουργικής απόφασης που την εξειδικεύει, και να καταστεί άνευ αντικειμένου η ειδική μεταχείριση την οποία καθιερώνει ο νομοθέτης για τους αιτούντες διεθνή προστασία, που αποδεδειγμένα ανήκουν στην κατηγορία των ευάλωτων προσώπων. Εξάλλου η ως άνω παράλειψη οδήγησε και σε εσφαλμένη υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον κανόνα δικαίου αφού η προσβαλλόμενη αν και δέχεται ότι οι μουσουλμάνοι που προσεγγίζουν την χριστιανική θρησκεία κινδυνεύουν με διώξεις στο Ιράν και ότι ο αιτών έχει υποστεί τέτοιου είδους διώξεις που είχαν μάλιστα και το χαρακτήρα βασανιστηρίων, όπως προκύπτει από επίσημα έγγραφα, που προσκόμισε με την αίτησή του και αναφέρονται στο ιστορικό, καταλήγει σε συμπέρασμα ανακόλουθο με τις παραδοχές αυτές δεχόμενο ότι «δεν έχει αποκτήσει τέτοια σοβαρότητα η προσέγγισή του αιτούντος προς τον Χριστιανισμό, ώστε να μπορεί ευλόγως να πιθανολογηθεί ότι αυτή έχει καταστεί κομμάτι της εσωτερικής του ταυτότητας και τρόπου ζωής σε βαθμό να θεωρείται ότι εύλογα θα υποπέσει στην αντίληψη των αρχών κατά την επιστροφή του στο Ιράν. Ως εκ τούτου, κατά την επιτροπή, ο φόβος του αιτούντος ότι σε περίπτωση που επιστρέφει στο Ιράν θα αντιμετωπίσει διώξεις ως χριστιανός δεν κρίνεται βάσιμος και δικαιολογημένος». Δηλαδή κατά την προσβαλλόμενη δεν πρόκειται να γίνουν αυτά που προκύπτει ότι συνέβησαν. Περαιτέρω η επιτροπή κρίνοντας για το ζήτημα της χορήγησης στον αιτούντα επικουρικής προστασίας κατέληξε ότι δεν κινδυνεύει να υποστεί σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του σοβαρή βλάβη που συνίσταται μεταξύ άλλων σε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία, ενώ έχει δεχθεί ότι ήδη στην χώρα του ο αιτών για την προσέγγισή του στο χριστιανισμό και την πρόθεσή του να αλλάξει θρήσκευμα έχει συλληφθεί και υποστεί ξυλοδαρμό, αλλά και βασανιστήρια, απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, όπως περαιτέρω αποδεικνύεται από έγγραφα που προσκομίζει.

10. Επειδή,πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση για τους παραπάνω βάσιμους λόγους της που εξετάσθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, παρελκούσης της εξέτασης των άλλων λόγων αυτής, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση της 2ης Ανεξάρτητης Αρχής Προσφυγών και στη συνέχεια, η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση (2η Ανεξάρτητης Αρχή Προσφυγών) προκειμένου να ερευνήσει την ευαλωτότητα του αιτούντος και να διατάξει να εφαρμοστεί στην περίπτωση του η κανονική διαδικασία εξέτασης του αιτήματός του για παροχή διεθνούς προστασίας, ως ατόμου που εμπίπτει στην κατηγορία των ευάλωτων προσώπων, κατά τα προεκτεθέντα. Τέλος πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του Δημοσίου η δικαστική δαπάνη του αιτούντος, ποσού 545 ευρώ (άρθρ. 50 ν.3659/2008 και 275 ΚΔΔ).

Για τους λόγους αυτούς

-Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

-Ακυρώνει την υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου 11915 από 22-04-2019 απόφαση της 2ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, σχετικής με τον υπ' αριθμόν φάκελο 05/000230457 και με την υπ' αριθμόν 67765 υπόθεση.

-Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση (2η Ανεξάρτητη Αρχή Προσφυγών) προκειμένου να ερευνήσει την παραπομπή στην κανονική διαδικασία και την εξέταση του αιτήματος του αιτούντος για παροχή διεθνούς προστασίας, κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω.

-Επιβάλλει στο Ελληνικό Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, ποσού πεντακοσίων σαράντα πέντε (545) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στον Πειραιά, στις 17-12-2020 και δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο, στις 11-2-2021, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, απόντων των διαδίκων.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ.....

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ